

3. SAMOSTATNÝ VĚTNÝ ČLEN

Spoj samostatné větné členy s vhodnou základní větou. Zakroužkuj v základních větách ukazovací zájmena, popř. příslovce, která na samostatný větný člen upozorňují.

Návrat do první ligy,	to už nám bylo dost chladno.
Pozdě večer,	jen tam se cítím svobodný.
Tenhle krtek,	ten se nám nevydařil.
Můj mladší bratr,	to se mu to bydlelo ve stanu.
V lese,	to je spolehlivý člověk.
Na hezké šaty a na dobré jídlo,	ten nám tu zahrádku zlikviduje.
V létě,	na to si člověk snadno zvykne.

Nehodící se škrtni: Samostatný větný člen je/není vytčen z věty, proto je/není oddělen čárkou. Na tento větný člen mluvčí klade/neklade důraz. Používá se zejména v psaném/mluveném projevu.

4. VÝPUSTKA (ELIPSA)

Doplň věty neúplné o vypuštěná slova.

Zítra musím do Brna. My o vlku a
vlk za humny. Tak hezkou
dovolenou. Vlak odjíždí v deset
patnáct. Nevím, co dřív.
..... Dvakrát kávu prosím.
.....

Nehodící se škrtni: Výpustka je vynechání slova (slov), které brání/nebrání srozumitelnosti věty. Smysl sdělení si lze/nelze snadno domyslet podle souvislostí a situace. Neúplné věty bývají/nebývají hojně využívány v dialogu, konverzaci.